

tekintet nélküli jogegyenlőségéről mint a szocialista és kommunista társadalom felé való haladásunk objektív szükségességéről dolgozó népünk forradalmi egységének további szilárdítása érdekében: „A nemzeti kérdés tárgyalásakor nem feledkezünk meg arról, hogy történelmi távlatban, a kommunista korszakban, párhuzamosan az osztályok eltűnésével, a fizikai és az értelmiségi munka, a mezőgazdasági és az ipari munka közötti különbségek fokozatos felszámolásával és a falusi életkörülményeknek a városiakéhoz való közeledtével, a dolgozók egysége nemzetiségi különbség nélkül magasabb fokra fog emelkedni; a dolgozók, nemzetiségre való tekintet nélkül, mindinkább beilleszkednek a sokoldalúan fejlett szocialista társadalom és a kommunizmus felépítésének folyamatába, a kommunista társadalom egységes dolgozó népébe.“

Sokoldalúsága, társadalmunk minden részlegére kiterjedő figyelme, az elmélet és a gyakorlat terén egyaránt érvényesülő kezdeményezőkézsége, intézkedéseinek tömegeket mozgósító ereje igazolja népünk iránta oly erőteljesen megnyilvánuló bizalmát. Igazolja azt a meggyőződésünket, hogy pártunk és országunk élén egy olyan vezetőt tudhatunk, akivel dolgozó népünk tovább halad a XI. kongresszus programját követve az anyagi és szellemi jólét magasra ívelő útján, és maradéktalanul teljesíti feladatait a szocialista népek közösségében a béke és a népek közötti, világszerte erősödő testvéri összefogás valóra váltásában.

Takács Lajos

Tisztelet az államférfinak

A köztársaság egyenlő emberek hona. A köztársaság hatalmas család, amelynek boldogsága minden családtag munkájától és tisztességétől függ, mindenki munkája és a haza arca a boldogság forrása. Az elnököt a munkanap első órája munkahelyén találja, földművesek ivadéka ő, tudja, a munka a felfénylő reggellet kezdődik. Szülei, a mi szüleink és szüleinknek szülei századok óta szántják az ország földjét; s nekünk is szántanunk kell Románia földjét, hogy a búza békességben érjen sárgára, mint a nemzeti lobogó aranyszíne. Az elnök Drobeta-Turnu Severinben, Iași-ban, Vajdahunyadon és Kolozsvár-Napocán elbeszélget az emberekkel, kezét szorít az emberekkel, azokkal, akik építenek, a munkásokkal, maga is dolgozó lévén és a munkásosztály fia, zsenge korától munkás. Fáradszónak, mert tudja, hogy az emberek szabadsága a munkájukból fakad és az emberek szabad szelleméből, hogy munka és szabad gondolat nélkül nincs haladás, hogy a munka és az alkotás megbonthatatlanul egy. Tizenéves éves korától tudja, hogy a szabadság fegyverei a haladás és a béke fegyverei, és hogy nem, ezerszer nem és nem azok a fegyverek, amelyek öt órától órsre és csendőrkézzől csendőrkézzre hajtották gyermekfejűket a falujáig. Azóta tudja, hogy Románia jólétét az ember szabadsága, az ember munkája, a béke szavatolja. Ezekben a napokban, amikor tavaszba fordul március hava, s a nap is tavaszra fordul, a mi elnökünk esküvel fogadta — s vele együtt mi is —, hogy az ország napjai derék napok lesznek, fényhez igazodók, tetteinkben és szavainkban kiteljesedők. Embert az emberhez, tettet a tethez, szót a szóhoz fűzve az egész ország esküdött fel a háromszínű lobogó vörösére — mely az ártatlanul sarjadosó fű alatt nyugvó eleink vérvöröse is —, hogy a mi hegyeink a mieink legyenek, és a mieink legyenek a vizeink, és a mieink legyenek a gondolataink. A mi elnökünk, a mi választottunk ismeri, hiszen értelmiségi, a szavak értelmét és hatalmát, tudja, hogy nem szabad játszani a szavakkal, pusztába kiáltani, tudja, hogy senkinek a világon nem szabad a szélbe szörnía őket, ha nem akar vihart aratni, ő tudja ezt, és kimondja, a maga nevében és a mi nevünkben, kimondja, hogy minden népnek tisztelnie kell a többi nép szabadságát és függetlenségét, ha ragaszkodik a maga szabadságához és függetlenségéhez. Egünk derűs kékje lobogónk kékjében, ime, elnökünk üzenete a világnak, és Köztársaságunk ezt példázza: Románia — békés nap a világ körében.

Dumitru Radu Popescu